
Här får du som läsare möjlighet att följa ärendeprocessen utifrån två olika fallbeskrivningar, som beskriver processerna på olika sätt och utifrån olika synvinklar.

Fallbeskrivning 1 - Joel

B´family får förfrågan om ett uppdrag gällande Joel, en pojke på 10 år. Vid möte med ärendehandläggaren(socialsekreteraren) på socialtjänsten får B´family information om att de fått in flera orosanmälningar från skolan där Joel går i fjärde klass. Anmälningarna gäller i första hand Joels utåtagerande beteende, som till exempel visat sig genom att han fysiskt gett sig på andra elever och skolpersonal. Andra exempel har varit att han kastat stolar eller krossat fönsterrutor. Beskrivningen av Joel i dessa situationer är att han låser sig och blir okontaktbar. Efter utbrotten har han blivit trött och ledsen. Joel har få kamrater då de är rädda för att Joel ska agera ut. Skolgången har varit problematisk för Joel ända sedan förskoleklass.

Föräldrarna är positiva till insats i familjen då de känner sig maktlösa och vet inte längre vad de ska göra för att det ska fungera för Joel. De har under åren varit på otaliga möten i skolan och blir även kontaktade av andra föräldrar när Joel hamnat i konflikt.

Föräldrarna beskriver att de har en dålig relation med skolan och att varje möte gör att de känner sig som ännu sämre föräldrar. De skuldbelägger sig själva. De berättar att Joel agerar ut i hemmet, både fysiskt och verbalt. En klinisk utredning gjordes på Bup (Barn och ungdomspsykiatriska kliniken) när Joel var 8 år och han fick då diagnosen ADHD. Han medicineras för att hans oro och hyperaktivitet ska minska. Föräldrarna är tveksamma till om medicineringen hjälper Joel. Föräldrarna är separerade sedan 5 år tillbaka och Joel bor varannan vecka hos vardera förälder.

Uppstartsfasen:

I en uppstartsfas görs en kartläggning av Joels situation. Intervju görs med föräldrar samt personal på skola och fritidsverksamhet. Syftet med kartläggningen är att identifiera hinder som finns för att Joel ska få en gynnsam utveckling och vad det finns för styrkor i de olika delarna i Joels nätverk. Behandlare(B1) börjar träffa Joel i syfte att skapa en bra kontakt som ska leda till att B1 och Joel tillsammans skapar en trygg och stabil relation vilket blir grunden för att de tillsammans ska arbeta med förändringar. Föräldrarna lämnar skriftligt sitt godkännande till att B´family utbyter information med skolan och eventuella andra aktörer, exempelvis Bup. De får information om att B´family arbetar under sekretess och vad det innebär. De får även information om hur journalföring, rapportering och återkoppling till handläggaren kontinuerligt genomförs. De får information om hur och till vem de ska vända sig om de har klagomål.

Alliansfasen:

Under kartläggningen som pågår ca 4 veckor, tas information fram som kan ligga till grund för hur det fortsatta arbetet och förändringar tillsammans med familjen kan formuleras och leda mot de mål som B´family ska arbeta med utifrån socialtjänstens vårdplan.

<http://bfamily.se>
info@bfamily.se

Joels pappa berättar att orsaken till separationen mellan föräldrarna var att mamma i perioder haft problem med alkoholmissbruk. Efter separationen har Joels pappa uppfattningen att mammas missbruk i stort sett upphört. Vid separationen informerade han henne om att om han får reda på att hon är berusad, då hon har ansvar över Joel, så kommer han att se till att hon inte får träffa Joel mer. Pappa tror själv att detta kan vara en orsak till att hon avhåller sig från alkohol de veckor Joel bor hos henne. Föräldrarna kan prata med varandra om sådant som rör Joel, men enligt pappa är det kyliga samtal där de ibland skuldbelägger varandra för händelser kring Joel. Pappa uttrycker att det är mammas missbruk som är orsak till alltihop. I samtalen med pappa framkommer det att Joel endast vid enstaka händelser, någon gång per vecka, får utbrott i hemmet. Oftast är det då han inte får något som han vill ha eller inte får spela data hur länge han vill. Pappa beskriver utbrotten och hur han hanterar Joel för att få honom lugn igen.

Mamma berättar att hon har vuxit upp tillsammans med mamma, pappa och syskon. Hennes uppväxt var fylld av negativa upplevelser på grund av att pappa missbrukade alkohol under helgerna och då också blev fysiskt våldsam. Hon berättar om att hon under stora delar av sitt liv mått dåligt och att hon varit sjukskriven under några perioder på grund av depressioner, som hon tror har kommit i samband med att hon drabbats av utmattningssyndrom på grund av hög arbetsbelastning. Vid två tillfällen, efter att Joel föddes, har mamma varit inlagd på psykiatrisk klinik för vård.

Mamma berättar uppgivet om hemsituationen kring Joel. Hon uttrycker att hon inte orkar länge till och att utbrotten eskalerat under det senaste halvåret. Oftast har Joel flera utbrott per dag. Han ger sig ibland på henne och sparkar och slår henne, men oftast gör han sönder saker i sitt rum, river ner tapeter, slänger sin mobil i golvet och skriker könsord. Vid något tillfälle har han även sparkat på katten, vilket oroar mamma mycket. Mamma berättar att separationen mellan henne och Joels pappa berodde på att Joels pappa tryckte ner henne och dominerade allt i hemmet, vilket också var en stor orsak till hennes psykiska ohälsa. Under en kort period bodde hon ihop med en ny man, men då det visade sig att han drack alkohol och det blev våldsamma bråk mellan honom och Joel, så kastade hon ut honom. Joels mamma ger intryck av att vara trött och uttrycker att hon inte orkar längre och ibland funderar på att låta Joels pappa ta hand om Joel. Hon skuldbelägger sig själv.

I samtal med Joel framkommer det att han tycker om att spela fotboll men han får inte vara med eftersom han aldrig vill lämna bollen ifrån sig. När han blir arg, så slår han på sina med- eller motspelare. Joel uttrycker att han skulle vilja ha kamrater men han säger att ingen tycker om honom och att de är rädda för honom. Han berättar också att det finns mammor och pappor som säger att deras barn inte får leka med honom. Joel uttrycker att han skulle vilja vara som alla andra.

Skolpersonalen informerar om att Joel har svårigheter med att vara i klassrummet tillsammans med hela klassen. Han stör undervisningen genom att springa runt i klassrummet och han ropar ofta rakt ut. Om det är något som intresserar honom, så kan han koncentrera sig 20-30 minuter, men om det är något som han inte är intresserad av så presterar han ingenting eller ger upp efter 5-10 minuter. Joel har en elevassistent som finns med i klassrummet för att stötta honom. På grund av olika orsaker har Joel bytt

elevassistent vid flera tillfällen, vilket har lett till att det inte har blivit någon kontinuitet vilket gjort att det särskilda stödet inte gett önskat resultat gällande Joels skolsituation. Vid flera tillfällen har Joel fysiskt gett sig på sin elevassistent genom att slå, sparka, spotta och slänga föremål på dem.

Skolan har föreslagit att han ska ha enskild undervisning i lokal som är avskild från klasskamraterna. Joel har uttryckt att han vill vara som alla andra och gå tillsammans med sin klass. Föräldrarna är negativa till att Joel separeras från klassen och uttrycker att det är skolans sak att lösa problemet.

I samtal med skolpersonalen nämner de att Joel vissa dagar eller veckor ger intrycket att han är oroligare och att konflikterna då blir fler.

Sammanställning av kartläggningen:

Vid samtalen med föräldrarna visar det sig att viktig information har framkommit som är väsentligt när arbetet tillsammans med familjen ska planeras. Både svagheter och styrkor i nätverket kring Joel har identifierats. Detta underlättar vid upptäckandet av eventuella risker som skulle kunna vara hinder för måluppfyllelsen.

Båda föräldrarna har lämnat viktig information och i samtalen har de visat att de har förmåga att reflektera över händelser, vilket är en positiv faktor i det fortsatta arbetet. Under kartläggningsfasen framkom det även att Joel har en god relation med sin moster. Då och då under korta perioder då mamma inte har kunnat ta hand om Joel har han vistats hos sin moster, under en helg, ett lov och vid några tillfällen ett par veckor i sträck. Hon är enligt föräldrarna en trygg person som Joel gärna är tillsammans med.

Nätverket kring Joel har identifierats, som för närvarande är mamma, pappa, moster och skola. Ett avstämningsmöte genomförs tillsammans med familjen, socialtjänsten och B'family. Syftet med mötet är att uppdragsgivaren (socialtjänsten) får information om hur de första veckornas arbete planerats och ge Joel och hans föräldrar möjlighet att ge synpunkter kring insatsen. Arbetet med att utforma en genomförandeplan kring mål och delmål och hur de ska uppnås påbörjas. Genomförandeplanen skrivs utifrån BBIC och beskriver huvudmål/delmål och hur arbetet ska genomföras för att dessa ska nås.

Nu har en god relation mellan behandlare och Joel etablerats, vilket är en förutsättning för att komma in i förändringsfasen och tillsammans arbeta mot de uppsatta målen.

Huvudmål i genomförandeplanen:

Behovsområden (utifrån BBIC)

Utbildning

-att Joel ska få en fungerande skolgång, där han utifrån sina egna behov ges möjlighet att tillgodogöra sig kunskap.

Känslo-och beteendemässig utveckling

-att Joel får stöd i att stärka sin självbild och självkänsla och ges möjlighet att utvecklas på ett positivt sätt.

Vårdnadshavarnas förmåga

-att vårdnadshavarna får stöd i sin föräldraroll genom att skapa en fungerande och tydlig struktur i Joels vardag, med adekvat gränssättning, som gynnar Joels fortsatta utveckling.

Förändringsfasen:

Arbetet planeras tillsammans med familjen. Joel kommer att ha samtal/träffar med behandlare 1(B1). Mamma kommer att ha samtal/träffar med behandlare 2(B2) och pappa kommer att ha samtal/träffar med behandlare 3(B3). I teamet ingår tre behandlare. Om inget oförutsett inträffar, som inte går att styra över, (ex. långvarig sjukdom, icke överensstämmande personkemi), kommer Joel att träffa B1, mamma träffar B2 och pappa träffar B3. Syftet är att arbetet bygger på tillit, trygghet och kontinuitet för att målen i behandlingen ska uppnås.

I inledningskedet kommer Joel att träffa/ha kontakt med B1, 3-5 ggr/vecka. Träffarna planeras tillsammans med föräldrarna och anpassas efter Joels skoltider och familjens eventuella andra aktiviteter. B1 kommer även att ha kontinuerlig kontakt med personal i skolan (inledningsvis oftast flera gånger per vecka) för att följa upp och få information om hur det fungerar för Joel i skolan. Joel tycker om att spela fotboll och har en önskan om att få spela i ett fotbollslag. Joel har blivit avstängd från fotbollsklubben på grund av sitt utåtagerande beteende och svårighet med att hantera sina impulser.

B1 åker tillsammans med Joel till en plan där de kan spela tillsammans. Under bilfärden och i vilopauserna i fotbollsspelet skapas möjlighet till samtal med Joel. Samtalen anpassas efter Joel och ett av delmålen är nu att lära känna Joel och skapa en god allians där han känner sig trygg. Samtalen är till en början korta (5-10) minuter på grund av att det redan tydliggjorts att Joel har svårt att koncentrera sig längre stunder. Vid vissa träffar väljs även andra aktiviteter. Det är viktigt för B1 att observera hur Joel fungerar i varierande sammanhang. Det blir snabbt tydligt att det blir svårigheter för Joel när det är många människor runtomkring honom eller han blir distraherad av yttre stimuli.

Observationerna är viktiga för att kunna planera för det fortsatta arbetet och för att sannolikheten att nå målen blir tillfredsställande. Riskanalyser görs kontinuerligt under arbetets gång för att identifiera hinder som kan vara ett hot mot måluppfyllelsen.

Behandlingen är en process och pågår inte bara under samtalen utan under all tid tillsammans med Joel.

Joel och B1 börjar nu tillsammans att utarbeta delmål för att under förändringsfasen nå huvudmålen. Joel har ett eget mål och det är att få vara med i ett fotbollslag, vilket också troligtvis skulle leda till att han skulle få kamrater och bli mer delaktig i ett socialt sammanhang. B1 och Joel hjälps nu åt att fundera över och sätta ord på vad Joel behöver förändra/träna på för att nå sitt mål. Han är medveten om att han behöver träna på att hantera sina impulser och att det inte går att ge sig på kamraterna fysiskt om han ska ha möjlighet att delta. Joel vill inte slå kamraterna och uttrycker att han blir ledsen efteråt. B1 berättar hur det går att träna på att hantera impulser och förändra beteendet genom att hitta strategier som leder till att Joels konflikter med kamrater, personal i skolan och föräldrar minskar eller helst upphör. Behandlingen, som sker i små steg (delmål) planeras tillsammans med Joel. Det är viktigt att Joel är delaktig och att B1 anpassar sin kommunikation med Joel utifrån Joels ålder och utveckling. Om det är för svårt för Joel att förstå i ord hur behandlingen ska genomföras används visuellt stöd och andra tydliggörande modeller.

Tillsammans bestämmer Joel och B1 att första delmålet är att Joels fysiska utåtagerande ska minska och efter hand upphöra. Joel kommer att träna på att förändra ett inlärt beteende genom att hitta nya framkomliga vägar exempelvis genom att träna på ilskekontroll(ART). Joel börjar träna på att, då utbrotten närmar sig, i god tid innan Joel handlar i affekt och inte vet vad han gör, gå till en speciell plats och andas på ett sätt som han och B1 tränat på tillsammans och tänka på fotboll. Han har en plats i skolan, som även skolpersonalen känner till och en plats i sina båda hem dit han går och sätter sig. Han tränar på att lugna ner sig själv i dessa situationer. Tillsammans med B1 samtalar Joel kring hur det har fungerat för honom och de fördjupar sig i specifika händelser för att B1 ska förstå hur Joel tänker/känner i specifika situationer.

Teamet B1, B2 och B3, har kontakt vid flera tillfällen under veckan, i samband med teammöten, dokumentationssessioner och behandlingskonferens. Alltså ett tätt samarbete för att arbetet ska fortskrida effektivt. Behandlarna ska vara lyhörda på både yttre och inre faktorer som kan vara troliga orsaker till Joels negativa normbrytande beteende.

Det skulle kunna vara så att Joel under sin barndom har upplevt flera händelser som lett till att hans beteende beror på ett posttraumatiskt stressyndrom (PTSD), vilket kräver behandling inom psykiatri och där problematiken inte ligger inom socialtjänstens ansvarsområde. Ofta finns det en kombination mellan psykisk och social ohälsa, där ett samarbete kring behoven och en tydlig roll/ansvarsfördelning tydliggörs vid nätverksmöte med andra enheter. (Ex. Bup, skolkurator, habilitering etc.)

B2 samtalar med mamma om hur hon kan stötta Joel och ex. träna på att låta Joel få vara ifred en stund innan de samtalar om en negativ händelse. I förlängningen hjälpa Joel att följa sina strategier att hålla sig undan tills han själv kan komma tillbaka och prata.

Familjesamtal där flera familjemedlemmar och en eller fler behandlare deltar kan i vissa familjer vara gynnsamt för en positiv utveckling. Familjen kan då förutom att tillsammans stämma av delmål också träna på kommunikationen i familjen och belysa på vilket sätt man lyssnar på varandra och talar till varandra. Inte sällan leder det till att det finns behov av att tillsammans arbeta med en förändring för att kommunikationen i familjen ska fungera på ett sätt som tar till vara på var och ens egenskaper och ger utrymme att utvecklas gällande känslor och beteende.

Arbetet bygger på en öppenhet, där det är viktigt att ingen bär på en dold agenda. En tydlighet ger trygghet och goda förutsättningar för en positiv förändring. Det är viktigt att vårdnadshavarna får den information som de både har rätt till och är i behov av för att kunna vara en del i arbetet.

Delmålen stäms av, revideras, byts ut mot nya och på så sätt fortskrider processen/förändringen mot huvudmålet.

Pappa väljer att träffa B3 för samtal i B´familys lokal på grund av att hans sambo har yngre barn och det är svårt att prata ostört i hemmet. Samtalen planeras till en gång/vecka, men kan bli fler vid behov. Pappa har också kontakt med B1 för planering och avstämning gällande träffarna med Joel. Mamma vill på grund av sitt mående att B2 ska komma hem till henne. De träffas i hemmet eller går en promenad i närområdet under samtalet. Mamma har också kontakt med B2, under de veckorna som Joel bor hos henne. Naturligtvis finns det även möjlighet till kontakt utöver den inplanerade tiden då behov finns.

Efter hand som arbetet pågår blir det tydligt för alla, framförallt skolpersonalen, att Joel är mer orolig under de första två dagarna som han byter boende från den ena till den andra föräldern. Joel har stort behov av struktur och förutsägbarhet. Efter diskussioner och planering bestämmer sig föräldrarna för att prova att låta Joel byta boende med tvåveckorsperioder. Det visar sig att det fungerar bättre för Joel och det blir ett positivt resultat både för Joel och föräldrarna.

Joel agerar ut mer hos mamma och det visar sig att hon har större behov av stöd när det gäller gränssättning och struktur i hemmet. Delmål sätts upp, stäms av och ersätts av nya mål. Exempel: Mamma tränar på att sätta sina egna gränser mot Joel, att inte låta Joel ta hennes mobiltelefon ifrån henne och titta i den när han vill. Ett delmål som Joel och B1 samtidigt arbetar med är att Joel ska förstå och respektera mammas gränssättning.

Uppföljning sker kontinuerligt var 6-8 vecka tillsammans med socialtjänsten, familjen och behandlarna. Familjen och behandlarna informerar socialtjänsten om det pågående arbetet och processen fortskrider med alltjämt genomförda och förändrade delmål.

Fallbeskrivning 2 - Sofia:

Vi får under hösten en förfrågan från socialtjänsten, IFO Barn och familj, om flickan Sofia som nu går i sjunde klass på en medelstor skola i en medelstor stad. Sofia har enligt inledande information inte haft en fungerande skolgång sedan lågstadiet, med en alltjämt växande frånvaroproblematik under hela mellanstadiet som under årskurs sex kulminerade i en nästan fullständig frånvaro från skolan.

Skolan har kontinuerligt prövat olika anpassningar och insatser, och har bland annat provat med hemundervisning, stöd i mindre grupper och försökt att få kontakt och stöd med hjälp av Barn- och ungdomspsykiatri (BUP). Dessvärre har insatser sällan fungerat som det varit tänkt då Sofia vid hemundervisning låst in sig på sitt rum, och familjen har varit oförmögen att få med Sofia till BUP vilket lett till att BUP ser att hon behöver hjälp, men inte kunnat göra något då deras mandat inte sträckt sig utanför sina lokaler. Skolan försökte sedan mitten av årskurs fem få till en pedagogisk utredning för att kunna arbeta vidare och få fram en grund för en psykologisk utredning men underlaget har på grund av det sammantagna läget varit allt för bristfälligt.

Detta har vidareutvecklats till att Sofia blivit mycket socialt avskild från sina kamrater och jämnåriga, och att hon fått en abnorm dygnsrytm med väldigt sena nätter och sömn långt in på dagen. Allt eftersom det har eskalerat har det blivit större konflikter i hemmet kring allt, vilket lett till att Sofia börjat agera ut i hemmet vid de flesta former av krav. Socialtjänsten förmedlar en oro av att hemsituationen är ohållbar för familjen, med mycket negativa kommunikationsmönster där gränssättningen är väldigt luddig och föräldrarna inte har förmåga och verktyg att skapa och upprätthålla rutiner och strukturer i hemmet.

Ovanstående information får vi inledningsvis fullständigt oidentifierat från socialtjänsten, där vi får göra en första bedömning huruvida våra metoder och tillvägagångssätt kan erbjuda den behandling som behövs för att uppnå det resultat som efterfrågas. Det vill säga en fungerande skolgång och möjligheter till en konstruktiv framtid för Sofia.

Utifrån denna problembeskrivning bedömer vi att det är ett ärende B'family kan ta sig an. Socialtjänsten introducerar därefter B'family som möjlig insats för Sofia där nästa steg blir ett första möte mellan B'family och föräldrarna. Under detta första möte presenterar B'family sina möjligheter att behandla och hjälpa familjen, och familjen tillsammans med socialtjänsten beskriver behoven som ska tillgodoses. Då familjens behov överensstämmer med B'familys möjligheter att verka, och familjen tackar ja till insatsen formuleras ett uppdrag från socialtjänsten med B'family som familjebehandlande instans. Inledningsvis landar uppdraget på 8 timmar per vecka med familjen.

Arbetet struktureras inledningsvis upp genom en vårdplan från handläggaren på socialtjänsten där det i grövre drag åläggs B'family att jobba för en meningsfull fritid, en fungerande struktur i vardagen samt en fungerande skolgång.

Efter detta första möte sätter B'family ihop ett team på tre personer, med en behandlingsansvarig, som ska verka för att uppnå dessa mål. Härmed inleds uppstartsfasen, där teamet under första månaden tillsammans med familjen bygger upp en fungerande samarbetsrelation och kartlägger möjligheter och svårigheter. Under denna process tar vi med samarbetsrelationen, och samtycke, som grund kontakt med övriga viktiga nätverk, vilket i detta fall är skola och BUP, och utvecklar samverkansformer för att gemensamt kunna jobba konstruktivt. Utifrån denna samverkan arbetar B'family fram en genomförandeplan som konkretiserar vårdplanens övergripande mål och delar in varje mål i konkreta delmål.

En behandlare från B'family tillsätts att jobba med relationen till Sofia i första hand och jobba med henne, medan en annan behandlare först och främst ska jobba med föräldrarna. Sofias behandlare har i uppdrag att bygga upp en trygg relation med Sofia och upprätta ett förtroende till vuxenvärlden. Det är ett mycket viktigt uppdrag, då Sofia är van vid att uppleva att vuxna inte lyssnar och förstår henne. Inledningsvis är det en svår process, och under de första besöken väljer Sofia att stanna på sitt rum och inte närvara när B'family besöker familjen. Men efter några gånger kommer Sofia ut och sitter med och lyssnar. Första delmålet för att kunna nå de andra målen var just att få med Sofia i dialogen, vilket nu var uppfyllt.

För att kunna stärka relationen med Sofia och ta sig närmare målen behöver Sofias behandlare jobba utifrån Sofias intressen och skapa gemensamma nämnare. Sofia är mycket intresserad av hästar i synnerhet men av djur i stort, vilket behandlaren bedömer vara en möjlig framgångsrik väg för att förstärka relationen. Efter att Sofia börjat bli delaktig i de gemensamma träffarna med hela familjen kan behandlaren börja planera träffar och samtal kopplat till Sofias intressen, där det även börjar diskuteras fram tankar och planer kopplat till de större målen.

Parallellt med att Sofias behandlare tar sig framåt i relationen med Sofia börjar föräldrarnas behandlare intensifiera kartläggningsprocessen med föräldrarna, både med föräldrarna var för sig och tillsammans. Här framkommer det bland annat att föräldrarna känner en mycket stor uppgivenhet, men kan även beskriva hur de ser på Sofias situation och problembilder. Exempelvis har de uppmärksammat att Sofia har väldigt svårt med sociala sammanhang med nya människor, och att de upplevt att hon fått ångestattacker när hon ska lämna sitt rum eller huset vilket gjort att olika möten och sammankomster inte blivit av.

Allt eftersom kartläggningen fördjupas får teamet på B'family fler pusselbitar att använda sig av när de träffas under sina behandlingskonferenser varje vecka, för att på så sätt åskådliggöra vad mer de behöver veta och hur de gemensamt ska använda sig av det teamet redan fått kunskap om. Ärendet lyfts även under metod- och ärendehandlingen som genomgås varje månad. Sofias behandlare uppmärksammar under processen tecken som visar på att ångesten Sofias uppvisat kan ha rötter i en depression och lägger därmed extra mycket tid på att möjliggöra stöd och dialog med Bup. Detta underlättar i sin tur för att lägga målen och delmålen på en genomförbar nivå medan en grund för eventuell behandling av depressionen hos Bup möjliggörs med hjälp av behandlaren på B'family.

Fyra veckor efter att ärendet initierats hålls det obligatoriska avstämningsmötet med socialtjänsten, för att säkerställa huruvida ärendet utvecklats i en riktning som bedöms behandlingsbart i enlighet med målen av familj, B'family och socialtjänst. Under mötet bedöms att utvecklingen är positiv, och att det finns en grund för att arbeta vidare.

I samband med att det beslutas om en fortsättning skapar B'family tillsammans med familjen en genomförandeplan med de tidigare nämnda tydliga delmålen. Exempelvis ska Sofias behandlare hjälpa Sofia att ta sig utanför dörren, till stallet eller ens på en promenad, medan föräldrarnas behandlare ska arbeta utifrån att föräldrarna ska kunna bryta negativa kommunikationsmönster på konstruktiva sätt.